

Почаївська лавра Почаївська лавра, що знаходиться в місті Почаєві, Тернопільської області, є найбільшим православним монастирем на Волині та другим в Україні після Києво-Печерської лаври.

Згідно інформаційних джерел, монастир було засновано на початку XVI ст., ченцями Києво-Печерського монастиря.

Наприкінці XVI ст. монастир отримав чудотворну ікону Божої Матері в подарунок. Саме, завдяки чудотворній іконі, турки відступили від монастиря у 1675 році.

З 1713 - 1832 роки монастир був греко-католицьким і, саме в цей період, він був найбільше розбудований.

З середини XVIII ст. тут діяла друкарня, яка випустила більше 180 книг. У 1914 році святиню відвідав цар Микола II, який після цього назвав місцевість «українською Швейцарією». У 1960 році, після візиту Микити Хрущова, монастир намагались закрити декілька раз, вигнавши звідти його ченців.

До комплексу Почаївської лаври входить Свято-Успенський собор, Троїцький собор, келії, Архієрейський дім, дзвіниця, висотою 65 м та надбрамний корпус. Всі ці споруди вражають багатим стінописом, скульптурою та орнаментом.

До найголовніших святинь лаври відносять: слід стопи Матері Божої з джерелом цілющої води, чудотворна ікона Божої Матері та мощі преподобного Іова.

З давніх часів і по сьогоднішній день, Почаївську лавру щоденно відвідує велика кількість віруючих. За всю історію свого існування, монастир пережив багато війн та неодноразових зубожінь, але він все ж таки витримав ці важкі випробування і перетворився на важливий духовний центр України.